

Sygn. akt **II K 385/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Monika Pietrzyk**

Protokolantka: st. sekr. sąd. Barbara Krężel

Przy udziale H. B. - Prokuratora Rejonowego w Kamiennej Górze

po rozpoznaniu w dniach 27.10.2015 r., 14.12.2015 r. i 21.12.2015 r. sprawy karnej

T. M., s. L. i S. z d. R.,

ur. (...) we W.

Oskarżonego o to, że:

w dniu 25 marca 2013 r. w B., w powiecie (...) województwa (...) prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą sklep (...), artykuły różne, będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów w postaci umów o kredyt w systemie ratalnym z (...) Bank S.A z siedzibą we W. wystawił umowę o kredyt na zakup towarów i usług o nr (...) poświadczając w niej nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w ten sposób, że w wyżej wskazanej umowie wpisał nieprawdziwe dane co do zatrudnienia i zarobków oraz wpłacił za kredytobiorcę kwotę inicjującą w kwocie 400 zł i pomógł w ten sposób W. J. w uzyskaniu pieniędzy w kwocie 1786,08 zł na zakup w systemie ratalnym towaru w postaci telewizora m-ki LG oraz odkurzacza m-ki Z., którego nie wydał kredytobiorcy, doprowadzając w ten sposób (...) Bank S.A z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 1786,08 zł,

t.j. o czyn z art. 271 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. T. M. uznaje za winnego tego, że w dniu 25 marca 2013 r. w B., woj. (...), w zamiarze aby W. J. doprowadził (...) Finanse S.A z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości 1594,66 zł, ułatwił W. J. popełnienie tego przestępstwa, w ten sposób, że jako pełnomocnik M. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...), Artykuły Różne Skup i (...) w B., będącej pośrednikiem kredytowym, a tym samym osobą uprawnioną do zawierania umów o kredyt konsumencki na zakup towarów i usług w imieniu (...) Finanse S. A. z siedziba we W. z klientami, zawarł umowę o kredyt na zakup towarów i usług o nr (...) poświadczając w niej nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, w ten sposób, że w wyżej wskazanej umowie wpisał nieprawdziwe dane co do zatrudnienia i zarobków W. J., co do dokonania przez W. J. wpłaty części należności za towar oraz co do zakupu odkurzacza m-ki Z., dzięki czemu nastąpiła pozytywna weryfikacji zdolności kredytowej W. J. i przyznanie mu kredytu na zakup w systemie sprzedaży ratalnej, którego ten nie miał możliwości i zamiary spłacić, to jest popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 19 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec T. M. kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,
3. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec T. M. grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

4. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od T. M. koszty sądowe w kwocie 425,10 zł na rzecz Skarbu Państwa, w tym wymierza mu opłatę w wysokości 220 zł.

Sygn. akt **II K 385/15**

UZASADNIENIE

M. M. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...), Artykuły Różne Skup i (...) w B.. M. M. była pośrednikiem kredytowym, a tym samym osobą uprawnioną do zawierania umów o kredyt konsumencki na zakup towarów i usług w imieniu (...) Finanse S. A. z siedziba we W., a obecnie jest pośrednikiem kredytowym (...) Bank S. A. T. M. jest pełnomocnikiem żony, w tym w pośrednictwie kredytowym.

W dniu 25 marca 2013 r. do sklepu (...) przyszedł W. J., aby kupić dekodery do telewizora. Obsługą klienta zajmował się T. M..

W. J. był wówczas osobą bezrobotną, utrzymującą się z zasiłku z opieki społecznej. W tym dniu pobrał świadczenia w wysokości około 271 zł. W. J. jest osobą przejawiającą cechy upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim. Bardzo słabo funkcjonuje u niego inteligencja słowna, ma niską wiedzę ogólnospołeczną, trudności w przeprowadzaniu operacji matematycznych, prezentuje niskie możliwości pamięciowe, jest mało spostrzegawczy, słabo ukształtowane jest u niego myślenie analityczno-syntetyczne.

Przed zakończeniem transakcji zakupu dekodera o wartości około 100 zł, T. M. namówił W. J. na rezygnację z dekodera i zakup telewizora w ramach kredytu konsumenckiego i przekonał, że jakoś poradzi sobie ze spłatą rat kredytu, chociaż W. J. informował go, że nie ma pracy i ma coraz gorsze zdrowie. T. M. poinformował klienta, że zajmie się formalnościami i wystarczy jeśli W. J. pozostawi mu w sklepie swój dowód osobisty, a sam może w tym czasie pójść na piwo.

Pod nieobecność W. J., T. M. przygotował wniosek o kredyt konsumencki na zakup telewizora L. O. o nr fabrycznym (...) i wartości 1 369,00 zł oraz odkurzacza o wartości 427 zł. W dokumentach wpisał, że kredytobiorca deklaruje częściową wpłatę za towar w kwocie 400 zł, a ponadto, że W. J. oświadczył, iż zatrudniony jest na stanowisku monter, na umowę o pracę na czas nieokreślony, a jego średni dochód miesięczny z ostatnich trzech miesięcy wynosi 1 368 zł. Wpisał on nie tylko nazwę zakładu pracy - S. Polska ale również dokładny adres firmy, numer telefonu i NIP. Wniosek został wysłany on-line do (...) Finanse S. A. z siedziba we W., gdzie nastąpiła pozytywna systemowa weryfikacja zdolności kredytowej W. J. w systemie informatycznym. Po otrzymaniu informacji o przyznaniu kredytu, T. M. wydrukował dwa egzemplarze umowy o kredyt na zakup towarów i usług o nr (...), w której znalazły się min. wskazane wyżej dane.

W. J. po powrocie do sklepu podpisał oba egzemplarze umowy, chociaż znajdowały się tam dane niezgodne z prawdą, zarówno dotyczące jego zatrudnienia i zarobków, jak też dokonania przez niego wpłaty części należności za towar oraz zakupu odkurzacza m-ki Z.. Nie miał on zamiaru rzetelnego wywiązywania się z umowy, jaką zawarł.

W. J. otrzymał od T. M. jedynie telewizora L. O. o nr fabrycznym (...).

W dniu przyjęcia umowy przez kredytodawcę do rozliczenia nastąpiło uruchomienie środków pieniężnych na rzecz firmy (...).

Właścicielka Sklepu (...), Artykuły Różne Skup i (...) w B. dzięki zawarciu umowy o kredyt konsumencki nie tylko zyskała marżę ze sprzedaży telewizora, ale dodatkowo otrzymała prowizję za pośrednictwo kredytowe wypłacaną przez kredytodawcę, a także kwotę 27 zł – będącą różnicą pomiędzy wysokością uruchomionego kredytu, a wartością faktycznie sprzedanego towaru.

dowód: zawiadomienie o przestępstwie k. 8-9 (10),
kserokopia umowy o kredyt konsumencki 11-13 (14),
częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. M. k. 67v-68, 95v-96v,
wyjaśnienia W. J. k. 29v-30, 42v,
zeznania świadka W. J. k. 60v, 98-99,
zeznania świadka T. T. (1) k. 20v (21), 97-97v,
informacja firmy (...) k. 22,
kopia paragonu k. 31,
opinia sądowo-psychologiczna k. 45,
opinia sądowo-psychiatryczna k. 47,
pismo S. C. Bank k. 110-111,
zeznania świadka B. D. k. 116v-117v,
dowód wpłaty k. 115,
odpis wyroku k. 119;

T. M. wpisywał co najmniej trzykrotnie dane pracodawców, wysokość dochodów i stanowisko pracy w umowach o kredyt na zakup towarów i usług, zawieranych z różnymi kredytodawcami przez M. G., pomimo, iż ten informował go, że nie ma stałej pracy.

dowód: zeznania świadka M. G. k. 99v;

T. M. jest żonaty i ma dwoje dorosłych dzieci. Otrzymuje on emeryturę w wysokości około 1 300 zł, sklep prowadzony przez M. M. przynosi miesięczny dochód w wysokości około 3 750 zł. Oskarżony jest współwłaścicielem domu jednorodzinnego o pow. ok. 160 m². T. M. nie był dotychczas karany sądownie.

dane osobowe oskarżonego k. 67-67v, 95a,

zapytanie o karalność k. 64, 90;

T. M. został oskarżony o popełnienie występku z art. 271 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

T. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że dane dotyczące zatrudnienia i zarobków podał mu W. J.. Ponadto wskazał, że klient zamierzał kupić telewizor i odkurzacz oraz zapewnił go, że dokona wpłaty 400 zł, tytułem częściowej zapłaty za towar. Oskarżony twierdził, że nie pobrał kwoty 400 zł przed przekazaniem umowy kredytodawcy do rozliczenia. Dodał, że z uwagi na to, że W. J. ostatecznie nie uiścił 400 zł, on nie wydał mu odkurzacza. We wskazanej sytuacji, to po stronie kupującego pozostawała inicjatywa – mógł odstąpić od umowy kredytowej, twierdził, że sam nie mógł już podjąć żadnych działań.

Wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę, w zakresie w jakim przeczy, że jako osoba uprawniona do zawierania umów o kredyt konsumencki na zakup towarów i usług w imieniu (...) Finanse S. A. z siedzibą we W. zawarł z W. J.

umowę o kredyt na zakup towarów i usług o nr (...), w której wpisał nieprawdziwe dane, mające znaczenie prawne, wiedząc, że dzięki powyższemu W. J. otrzyma kredyt, którego nie ma możliwości i zamiaru spłacać.

Właściciele sklepów zarabiają na sprzedaży towaru. Oczywistym jest, że T. M., faktycznie prowadzącemu działalność gospodarczą na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez żonę M. M., również zależy na tym, by sprzedać jak najwięcej artykułów. Dla oskarżonego i jego żony ma znaczenie wartość sprzedanego sprzętu, bowiem im droższy towar, tym większy zysk z marży. Korzystniejszym zatem było dla T. M. dokonanie sprzedaży telewizora wartego 1 369 zł, a nie dekodera o wartości około 100 zł. Jednocześnie oskarżony pomagając klientowi, który nie ma stałych dochodów, w dokonaniu zakupu sprzętu na kredyt, nie ponosi żadnego ryzyka, gdy kupujący nie płaci rat kredytu, gdyż jemu za towar płaci kredytodawca. Dodatkowo otrzymuje on prowizję wypłacaną przez instytucję kredytującą zakup.

Niewątpliwie zatem T. M. zależało na tym, żeby W. J. – zamiast dekodera – sprzedać telewizor. Uzyskanie pozytywnej weryfikacji zdolności kredytowej W. J. w systemie informatycznym (...) Finanse S. A. z siedzibą we W. wymagało jednak wpisania w umowie danych dotyczących pracodawcy oraz dochodów osoby ubiegającej się o kredyt.

T. M. – pośredniczący w zawieraniu umów na zakup ratalny z innymi klientami – dysponował danymi wielu firm, w tym ich adresami i numerami telefonu i NIP, miał on zatem nie tylko motywację, ale również odpowiednie informacje, które mógł wykorzystać przygotowując umowę dla W. J..

Uwzględniając ustalenia biegłych psychiatrów i psychologa, co do stanu psychicznego i stopnia rozwoju intelektualnego W. J., dla Sądu niewątpliwym było, że wskazany świadek - nie dysponując wystarczającą wiedzą i doświadczeniem - nie potrafiłby podać pełnomocnikowi pośrednika kredytowego danych dotyczących zatrudnienia i pracodawcy, które znalazły się w treści umowy.

Ocena biegłych odnosząca się do poziomu inteligencji i wiedzy ogólnospołecznej, a przede wszystkim dotycząca niskich możliwości pamięciowych i małej spostrzegawczości W. J. przekonuje, że wyjaśnienia, które składał on w sprawie sygn. akt II K 16/15 oraz zgodne z nimi zeznania złożone w niniejszym postępowaniu, są wiarygodne. W ocenie Sądu nieprawdopodobne jest, aby W. J. przyznając się do popełnienia przestępstwa polegającego na podpisaniu oświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu i wprowadzenia w błąd, co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, jednocześnie rzucił fałszywe podejrzenie na T. M.. Pomówienie osoby pośredniczącej w zawieraniu umowy o wpisanie w niej nieprawdziwych danych nie wyłączało przecież odpowiedzialności W. J. za zarzucany mu czyn. Występując w roli podejrzanego i oskarżonego W. J. korzystał z pomocy obrońcy, a ten niewątpliwie go o powyższym poinformował. Co istotne również będąc pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, świadek ten w identyczny sposób przedstawił okoliczności związane z nabyciem telewizora. Po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie sygn. akt II K 16/15 W. J. nie miał żadnego powodu – skoro został już prawomocnie skazany – aby nadal niezgodnie z prawdą obciążać T. M.. O wiarygodności zeznań tego świadka, we wskazanym zakresie, przekonuje również to, że są one jednolite z jego wcześniejszymi wyjaśnieniami. W. J. w sposób szczegółowy opisał dlaczego zamierzał kupić dekodery, co spowodowało, że zmienił zdanie oraz dlaczego nie był zainteresowany kupnem odkurzacza. Nie jest prawdopodobne, uwzględniając treść opinii biegłych, aby W. J. zmyślił powyższe, a następnie po upływie półtora roku przedstawiał to identycznie, skoro jak stwierdzono, ma on zaniżone możliwości pamięciowe. Biorąc pod uwagę to, że świadek nie jest również spostrzegawczy, a dodatkowo ma wadę wzroku, za wiarygodne uznano również jego twierdzenia dotyczące tego, że nie miał on świadomości, iż w umowie o kredyt na zakup towarów i usług wpisano, że dokonał on wpłaty kwoty 400 zł i zakupił odkurzacza o wartości 427 zł. Sąd dostrzegł, że zarówno w wyjaśnieniach, jak i zeznaniach W. J. pojawiają się pewne rozbieżności dotyczące dalszych losów telewizora – raz mówi, że sam go użytkował, innym razem, że kupił go dla siostrzenicy, a po jej śmierci nie odzyskał. Właśnie te różnice wskazują na to, że kiedy świadek stara się pewne fakty przemilczeć lub przedstawić w sposób niezgodny z prawdą, wówczas gubi się i nie jest konsekwentny w przedstawianej wersji. Można przypuszczać, że W. J. zależało na tym, żeby zataić gdzie obecnie znajduje się telewizor, aby uniknąć jego ewentualnego zajęcia przez komornika. Brak prawdomówności we wskazanym zakresie nie ma jednak znaczenia dla dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych i z przyczyn wskazanych wcześniej, nie dezawuuje wartości dowodowej jego wyjaśnień i zeznań w pozostałej części.

Jednocześnie zeznania W. J. znajdują pośrednio potwierdzenie w zeznaniach świadka M. G., innego klienta sklepu (...). M. G., nie mający stałego zatrudnienia, poinformował T. M., że nigdzie nie pracuje, że czasem „robi w kamykach” i co najmniej trzykrotnie kupował od T. M. telewizory w systemie sprzedaży ratalnej. M. G. nie podawał sprzedawcy zmyślonych przez siebie danych pracodawcy, a wpisywał je sam T. M., za każdym razem podając dane innego pracodawcy. M. G. jest osobą o wąskim zasobie słownictwa, a określenie przez niego czym się zajmuje, świadczy, że nie byłby w stanie podać pełnej nazwy zakładu kamieniarskiego, jego adresu i numeru telefonu i NIP-u. M. G. został skazany za dopuszczenie się oszustwa, w związku z zakupem jednego z telewizorów. Sąd nie doszukał się żadnych powodów, dla jakich M. G. miałby bezpodstawnie obciążać T. M., skoro wyjawienie przez niego okoliczności związanych ze sposobem wypełnienia przez T. M. umów o kredyt na zakup towarów, nie wpływa w żaden sposób na jego sytuację prawną. Równie oskarżony nie wskazał jakichkolwiek przesłanek, dla których należałoby odmówić wiarygodności temu świadkowi.

Jako niezgodne z prawdą należało uznać wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdzi, że W. J. obiecał wpłatę w wysokości 400 zł i że zamierzał kupić odkurzacza. W. J. utrzymywał się wówczas z zasiłku, który był mu wypłacany przez pomoc społeczną i w dniu 25 marca 2013 r. otrzymał 271 zł. Nie sposób uznać za prawdopodobne, aby dysponował on w tym dniu kwotą 400 zł, a nawet jeśli tak to, aby brał pod uwagę przeznaczenie jej na pokrycie części płatności za zakupy. Całkowicie nielogiczne jest, aby rozporządzając wskazaną kwotą zdecydował się na zakup odkurzacza o wartości 427 na kredyt. Niewątpliwie jest natomiast - i wynika to jasno z wyjaśnień oskarżonego - że wpisał on nieprawdziwe informacje w zakresie dokonania wpłaty przez klienta i sprzedaży odkurzacza, bowiem ani wpłata, ani sprzedaż nie nastąpiły. Gdyby faktycznie sytuacja przebiegała tak, jak opisał to T. M. – mógł on bądź sprzedać odkurzacza i ewentualnie go zatrzymać do czasu dokonania płatności przez klienta, bądź zwrócić się do banku o anulowanie umowy. Ta ostatnia możliwość wynika wprost z zeznań świadka B. D. (k. 117). Należy domniemywać, że pośrednikowi kredytowemu chodziło o uwiarygodnienie klienta, w celu jego pozytywnej weryfikacji i wyrażenia zgody przez kredytodawcę na udzielenie kredytu, dlatego oskarżony wpisał, że W. J. dokonał częściowej zapłaty za towary.

W pozostałym zakresie Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego.

Jako zgodne z prawdą potraktowano zeznania świadków T. T. (2) i B. D.. Pierwszy z nich, z uwagi na zakres swoich obowiązków, posiadał jedynie ogólne informacje dotyczące zawarcia umowy o kredyt na zakup towarów i usług o nr (...) i spłaty rat kredytu. B. D. złożył obszernie zeznania, w których odnosił się do tego, w jaki sposób następowała weryfikacja klienta przez pośrednika kredytowego, jakie czynności poprzedzały wysłanie umowy do rozliczenia elektronicznego, a także jak powinien postąpić sprzedawca, w sytuacji, gdy nie otrzymał częściowej zapłaty za towar. Potwierdził również, że pośrednik kredytowy nie mógł wpisać w treści umowy, że W. J. jedynie zadeklarował wpłatę pewnej kwoty, gdyż nie może w tym zakresie ingerować w treść umowy kredytowej. Z zeznań tego świadka wynika, że wykonując obowiązki doradcy finansowego bardzo dobrze ocenia współpracę z oskarżonym. Niewątpliwie jednak nie ma on ani celu, ani możliwości weryfikowania tego, czy T. M. pomaga klientom, poprzez wpisywanie danych pracodawcy, w sytuacji, gdy kupujący przyznają, że nigdzie nie pracują, bądź wykonują jedynie prace dorywcze.

Oprócz wskazanych wyżej dowodów, uznanych za wiarygodne, Sąd oparł ustalenia stanu faktycznego także na dowodach z dokumentów, które nie były przez nikogo kwestionowane i są one obiektywnymi dowodami w sprawie.

W. J. został skazany za występki z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegający na doprowadzeniu (...) Finanse S.A z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości 1 594,66 zł, gdyż złożył fałszywe oświadczenie o swoim zatrudnieniu i osiągniętych w ten sposób dochodach, co miało istotne znaczenie dla udzielenia mu kredytu na zakup ratalny, w wyniku czego pokrzywdzony bank został wprowadzony w błąd, dokonując niekorzystnego dla siebie rozporządzenia mieniem, poprzez sfinansowanie zakupu wydanego telewizora.

Nie budzi również wątpliwości, że T. M., jako pełnomocnik M. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...), Artykuły Różne Skup i (...) w B., będącej pośrednikiem kredytowym, a tym samym osobą uprawnioną do zawierania umów o kredyt konsumencki na zakup towarów i usług w imieniu (...) Finanse S. A. z siedzibą we W. z

klientami, w dniu 25 marca 2013 r. działał w zamiarze, aby W. J. dokonał wskazanego wyżej czynu zabronionego i swoim zachowaniem jego popełnienie mu ułatwił dostarczając – wpisując w treści wniosku, a następnie umowy – dane dotyczące zatrudnienia W. J. oraz częściowej wpłaty za telewizor i rzekomego zakupu odkurzacza i w ten sposób poświadczając nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, czym wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Bezsprzecznie wypełnienie umowy danymi pozwalającymi na pozytywną weryfikację zdolności kredytowej W. J. ułatwiło temu ostatniemu popełnienie czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A., poprzez wprowadzenie w błąd, co do istotnych okoliczności mających znaczenie dla udzielenia kredytu, w ten sposób, że zawarł umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...), składając pisemne oświadczenie o tym, że jest zatrudniony w firmie (...) w R. 1D, na czas nieokreślony, na stanowisku monter, a w związku z tym ma możliwość spłacania rat z tytułu udzielonego mu kredytu na zakup w systemie sprzedaży ratalnej, w wyniku czego dokonał zakupu w systemie sprzedaży ratalnej telewizora L. O. o nr fabrycznym (...) o wartości 1369 zł, nie mając zamiaru wywiązać się z zaciągniętego w ten sposób zobowiązania.

Wobec powyższego niezbędne było doprecyzowanie zarówno opisu przypisanego T. M. czynu, jak też jego kwalifikacji prawnej. Z uwagi na to, że osoba zawierająca umowę cywilnoprawną nie może być traktowana jak funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, oskarżony swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion występkę z art. 271 § 1 k.k.

Oskarżony ma odpowiednią wiedzę, doświadczenie życiowe i zna podstawowy system wartości, aby rozumieć znaczenie swojego postępowania i wiedzieć, że jest ono niezgodne z prawem. W tym zakresie wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości.

Niewątpliwy jest w tym wypadku zamiar sprawcy, który wiedział nie tylko o tym jakie znaczenie mają wpisane przez niego do umowy dane, jak również, że W. J. z umowy nie zamierza się wywiązywać.

Oceniając okoliczności przedmiotowe i podmiotowe inkryminowanego zdarzenia Sąd uznał, że cechuje je znaczny stopień szkodliwości społecznej, jak i zawinienia oskarżonego. Oskarżony naruszył reguły postępowania i obowiązki pośrednika kredytowego, zatem osoby, która nie tylko korzysta z zaufania kredytodawcy, ale również pobiera z tego tytułu profity. Dopiero w obliczu toczącego się wobec niego postępowania uregulował on wcześniej nienależnie pobraną w związku z kredytowaniem przedmiotu, który w ogóle nie został sprzedany. Motywacją oskarżonego było zyskowe prowadzenie działalności gospodarczej, kosztem instytucji kredytowej.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu za to karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary potraktowano dotychczasową niekaralność oskarżonego. Do okoliczności obciążających zaliczono przede wszystkim motywację działania oskarżonego, zmierzającego do bezprawnego godzenia w prawidłowość działalności obrotu gospodarczego i uzyskania korzyści majątkowej, co przekonuje o sporym stopniu zawinienia oskarżonego. Nie bez znaczenia pozostawało również to, że również podczas zawierania umów kupna sprzedaży z M. G., wykorzystywał ten sam sposób działania, aby od kredytodawcy uzyskać płatność za swój towar.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, iż wymierzona oskarżonemu kara, jako adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy, a także stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez niego czynu, winna uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania, co zapobiegnie popełnieniu przez niego kolejnych przestępstw w przyszłości. Wobec zagrożenia, jakie przewiduje przepis 286 § 1 k.k. to kary od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności - a jest

ono takie samo dla sprawcy, jak też dla pomocnika – orzeczona kara, jest jednocześnie łagodna i stanowiąca dla oskarżonego proporcjonalną wobec jego winy dolegliwość.

Kara ta winna także przekonać, o nieuchronności sankcji, w przypadku popełnienia przestępstwa, oraz o nieopłacalności przestępczego trybu życia. Zdaniem Sądu, w obliczu tak wymierzonej oskarżonemu kary, spełnione zostaną cele postępowania karnego zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i prewencji szczególnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego, Sąd uznał, iż – pomimo niewykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności – T. M. będzie przestrzegać porządku prawnego w przyszłości i nie popełni kolejnego przestępstwa. Dlatego też wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności zawieszono na okresy prób wynoszące 2 lata. Jednocześnie zasadnym było orzeczenie wobec oskarżonego grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, w oparciu o treść art. 71 § 1 k.k. W ocenie Sądu wychowawcze oddziaływanie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w stosunku do oskarżonego, zostanie osiągnięte dopiero dzięki orzeczeniu w stosunku do niego również kary o charakterze finansowym.

Przepisy obowiązujące od dnia 01.07.2015 r., są niewątpliwie względniejsze, skoro warunkowe zawieszenie wykonania kary może nastąpić na okres od roku do trzech lat, a poprzednio poddanie sprawcy próbie możliwe było na okres od 2 do 5 lat.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe wynoszące 425,10 złotych, w tym wymierzył mu opłatę w wysokości 220 złotych, w oparciu o przepisy powołane w punkcie 4 wyroku. Z uwagi na stan majątkowy i możliwości zarobkowe oskarżonego, brak było podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty.